

Nu har man jo oven i købet lavet en mesalliance, således at Lejernes LO nu sidder med i infiltrationen i Grundejernes Investeringsfond. Nu kan hele klanen så sidde og dække over hinanden, og det kan de altså gøre med fuld velsignelse fra højre side af salen langt ud over år 2000.

Jeg synes, at det giver den regering, som jeg håber på man snart skulle få i stedet for den nuværende regering, meget, meget dårlige, meget stramme vilkår for den boligpolitik, man vil være i stand til at føre. Og jeg er helt overbevist om, at det må være svært at finde en boligminister i egne rækker, som vil være med til at administrere det makværk, man her om lidt blåstempler.

Keld Albrechtsen (EL):

Vi må desværre med stor beklagelse fra Enhedslistens side konstatere, at regeringen valgte at indgå forlig med Venstre og De Konservative omkring byfornyelsesloven. Vi må nu stille det spørgsmål til boligministeren, om det skal opfattes som et signal fra regeringen og Socialdemokratiet om, at regeringen har valgt side, nemlig udlejernes side, i de kommende forhandlinger om lejelovgivningen, der jo skal til revision i næste folketingssamling. Det er i hvert fald det signal, som man kan tolke, hvis man følger retningen i det, som er aftalt mellem regeringen, Venstre og De Konservative.

Det kunne have været anderledes. Man kom fra regeringens side og præsenterede os for et lovforslag, hvor man havde slået den offentlige byfornyelse og den private byfornyelse sammen. Det var jo ikke på forhånd, kan man sige, nogen invitation til venstrefløjens, for fra regeringens side vidste man jo godt, at vi fra venstrefløjens side altid har haft reservationer over for den private byfornyelse, fordi lejerne dér kommer til at betale to gange for den samme vedligeholdelse.

Den vanskelighed lå der. Vi drøftede så sagen med regeringen og kom med en række forslag, bl.a. et forslag, som gik ud på, at man dog kunne tage den private byfornyelse ud og så lade det spørgsmål stå til efteråret. Men den løsning valgte regeringen ikke. Den foretrak og havde viljen til at søge samarbejde med de borgerlige frem for med venstrefløjens og ville ikke lytte til lejernes organisationer.

Jeg vil så til gengæld sige tak til SF for det samarbejde, som vi har haft i den her sag, og vi har også haft god nytte af de henvendelser, som

vi har fået fra lejernes organisationer, henvendelser, som desværre jo ikke har gjort noget synderlig stærkt indtryk på regeringen, hvorimod udlejernes organisationer jo må siges at have haft betydelig succes med deres lobbyvirksomhed over for regeringen.

Et af hovedproblemerne med den offentlige byfornyelse har jo været, at byfornyelsen fører til udstødning af de svageste befolkningsgrupper i kvartererne. Vi har set en række tilfælde, hvor byfornyelse ikke bliver fornyelse til fordel for de beboere, som bor i kvarteret, men snarere bliver til udskiftning af beboerne, fordi de nuværende beboere drives væk på grund af de alt for høje huslejer, der bliver resultatet.

Derfor havde vi fra SF's og Enhedslistens side foreslået en kraftigt forøget beboerbeskyttelse dels i form af vetoetsregler, dels i form af en sikring af et huslejeloft, som gjorde, at de beboere, som skulle deltage i byfornyelsen, og som ifølge alle de flotte ord skulle være centralt placeret i hele processen, også kunne forblive i deres kvarter, når byfornyelsen var færdig. Det er ikke lykkedes at sikre dette.

Det er heller ikke lykkedes, når vi kigger på den private byfornyelse, at få løst det problem, at lejerne bliver sat til at betale den samme vedligeholdelse to gange. Tværtimod er dette problem forstærket som følge af forliget med Venstre og De Konservative.

Derfor må man sige, at den samlede bedømmelse af det resultat, der nu ligger, er en skuffelse for os og egentlig uforståeligt i en situation, hvor regeringen jo havde mulighed for at lave et fornuftigt forslag om den offentlige byfornyelse sammen med SF og Enhedslisten. Det skortede ikke på vilje fra vores side, og jeg har sådan set vanskeligt ved at forstå, hvilket spørgsmål der gjorde, at man fra regeringens side ikke ville afslutte de forhandlinger, som vi havde.

Men der har åbenbart været nogle hensyn af en anden art, som gjorde, at regeringen syntes, at det var de borgerlige, der skulle have den afgørende indflydelse på det her område. Det betyder jo, at en lille minoritet, en ganske lille minoritet i befolkningen, nemlig udlejerner, overhovedet ikke bor i de kvarterer, det her handler om, og sandsynligvis aldrig vil bo der og næppe nogen sinde heller rigtig kommer der. Folk, der i alle henseender er uvedkommende i området, hvor beboerne lever, får den afgørende indflydelse og gevinsten på det, der foregår, mens beboerne i karreerne, ja, de udsættes altså for et maskineri, der kan tvinge dem væk fra deres boligområder. Det er ikke rimeligt.